

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE

14.07.2005. godina
Beograd

Kž. I 8/05

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića, Nevenke Važić, dr Gligorija Spasojevića i mr Sretka Jankovića, članova veća, i savetnika Biljane Dragaš, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbi optuženog AA, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu K.br.48/2004 od 21.10.2004. godine, u sednici veća održanoj dana 14.07.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE žalba optuženog AA, PREINAČAVA SE presuda Okružnog suda u Užicu K.br.48/2004 od 21.10.2004. godine, u pogledu odluke o krivičnoj sankciji, tako što Vrhovni sud optuženog AA za krivično delo teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, za koje je tom presudom oglašen krivim OSUĐUJE na kaznu zatvora u trajanju od 1-jedne godine i 6-šest meseci.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom Okružnog suda u Užicu, optuženi AA, oglašen je krivim, zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2-dve godine.

Istom presudom optuženom AA na osnovu člana 68. st.1, 2. i 3. Osnovnog krivičnog zakona izrečena je mera bezbednosti zabrane upravljanja motornim vozilom u trajanju od jedne godine, s tim da se vreme provedeno u zatvoru ne uračunava u vreme trajanja ove mere. Optuženi je obavezan da plati sudu na ime paušala iznos od 5.000,00 dinara, u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude, pod pretnjom prinudne sudske naplate, dok će o troškovima krivičnog postupka prvostepeni sud odlučiti posebnim rešenjem.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio optuženi AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o krivičnoj sankciji, sa žalbenim predlogom da Vrhovni sud Srbije ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ili da istu preinači u smislu žalbenih navoda.

Republički javni tužilac Srbije je u svom podnesku Ktž.126/05 od 24.01.2005. godine, predložio da Vrhovni sud Srbije odbije kao neosnovanu žalbu optuženog AA, izjavljenu protiv presude Okružnog suda u Užicu K.br.48/04 od 21.10.2004. godine i da potvrdi prvostepenu presudu.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, na kojoj je razmotrio sve spise predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni žalbenih navoda i stava Republičkog javnog tužioca datog u napred navedenom podnesku, našao:

Tokom postupka nisu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona, o kojima drugostepeni sud vodi računa po službenoj dužnosti (član 380. stav 1. tačka 1. ZKP-a).

Žalbeni navodi optuženog AA, da se bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, sastoji u tome da je i izreka pobijane presude nerazumljiva i da u istoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, ocenjeni su neosnovanim.

Ovo zbog toga, što je izreka pobijane presude jasna, u odnosu na radnje optuženog AA, a u obrazloženju su dati ubedljivi razlozi o svim odlučnim činjenicama, bitnim za utvrđenje zakonskih obeležja krivičnog dela za koje je optuženi oglašen odgovornim.

Navodi žalbe optuženog AA, da prvostepeni sud u potpunosti nije utvrdio pod kojim okolnostima se dogodila ova saobraćajna nezgoda, takođe su ocenjeni neosnovanim.

Ovo zbog toga što je prvostepeni sud pravilnom analizom svih izvedenih dokaza (kao i iskaza optuženog, a koje je cenio u smislu člana 17, 18. i 352. ZKP-a) i to kako svaki dokaz posebno tako i sve dokaze u njihovoj međusobnoj vezi, na nesumnjiv način utvrdio sve odlučne činjenice od značaja za radnju izvršenja krivičnog dela, kao i okolnosti pod kojima se dogodila saobraćajna nezgoda, pa je pravilno utvrdio stepen krivične odgovornosti optuženog, neprekoračivši ovlašćenja koja ima po zakonu. O tome su u presudi dati uverljivi razlozi, koje

prihvata i Vrhovni sud.

Prvostepeni sud je u pobijanoj presudi, shodno svojoj zakonskoj obavezi iz člana 361. stav 6. i 7. ZKP-a, dao prikaz utvrđenog činjeničnog stanja i izneo dokaze na kojima temelji i svoje zaključke o odlučnim činjenicama, dao je analizu izvedenih dokaza i rezultata do kojih je došao njihovom ocenom, i na jasan način je pokazao vezu dokaznih rezultata i ocenu dokazanosti odnosno nedokazanosti, pojedinih činjenica, pri čemu je dao iscrpne razloge zbog čega je svoju odluku zasnovao na označenim dokazima, što dalje znači da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje na kome je zasnovao svoju odluku, te su stoga suprotni žalbeni navodi optuženog AA po ovom zakonskom osnovu ocenjeni neosnovanim.

Ovo zbog toga što je prvostepeni sud nesumnjivo utvrdio da je do saobraćajne nezgode došlo usled toga što je optuženi nalazeći se u alkoholisanom stanju, koje je u bitnoj meri smanjilo njegovu sposobnost da upravlja motornim vozilom, na mestu bliže naznačenom u izreci prvostepene presude, upravo zbog ovakvog psihofizičkog stanja, motokultivator usmerio prema levoj ivici puta, i sišao levom stranom vozila sa puta, usled čega je došlo do sletanja motokultivatora i prikolice sa puta i prevrtanja uz levu stranu niz livadu koja se nalazi ispod puta, kojom prilikom je i saputnik na prikolici BB zadobio višestruke teške telesne povrede, usled kojih je došlo do izliva krvi u grudnoj duplji i meka tkiva i nastupanja smrti ovog lica. Zaključak prvostepenog suda da je alkoholisanost optuženog u uzročnoj vezi sa njegovim daljim nepropisnim ponašanjem u saobraćaju zasnovana je na svim okolnostima koji se tiču saobraćajne situacije u kojoj se našao. Kako je napred navedeno inkriminisano ponašanje optuženog bilo suprotno odredbi člana 36. stav 4. i člana 78. Zakona o bezbednosti saobraćaja na putevima, prema kojoj u priključnom vozilu koje vuče motokultivator u saobraćaju na putu je dozvoljen prevoz najviše tri lica koji rade u utovaru-istovaru tereta ili obavljanju poljoprivrednih radova, s tim da se prevoz tih lica može vršiti samo ako motokultivatorom u saobraćaju i na putu upravlja lice koje ima važeću dozvolu za vozača traktora, kao i da motokultivatorom u saobraćaju na putevima može upravljati samo lice kome je izdata potvrda o poznavanju saobraćajnih propisa, te da poseduje važeću vozačku dozvolu ili dozvolu za vozača traktora, a optuženi AA je upravljao motokultivatorom kao učesnik u javnom saobraćaju bez položenog vozačkog ispita za bilo koju kategoriju vozila i bez posedovanja potvrde o poznavanju saobraćajnih propisa. Osim toga, optuženi je postupao i suprotno odredbama člana 88. stav 1. i člana 164. stav 1. i 2. Zakona o osnovama bezbednosti saobraćaja na putevima, prema kojima od prvog sumraka do potpunog svanuća kao i danju u slučaju smanjene vidljivosti, na vozilu u saobraćaju i na putu moraju biti upaljena svetla i to na vozilu na motorni pogon najmanje dva bela svetla na prednjoj strani, paran broj crvenih svetala na zadnjoj strani, kao i da vozač nesme da upravlja vozilom u saobraćaju i na putu, ni da počne da upravlja vozilom ako je pod dejstvom alkohola čija je izmerena količina u krvi veća od 0,5 g/promila ili pokazuje znake alkoholne poremećenosti, a tokom postupka je utvrđeno da se na tip motokultivatora kojim je upravljao optuženi fabrički ne ugrađuje nikakva svetlosna signalizacija, što je optuženi znao i priznao u svojoj odbrani, a što su potvrdili saslušani svedoci, a osim toga sprovedenim veštačenjem je utvrđeno, kao i samim priznanjem optuženog da je optuženi upravljao motokultivatorom u alkoholisanom stanju sa najmanje 2,16 gram/promila alkohola u krvi. Budući da su navedeni propisi imperativni propisi, a da je optuženi postupao suprotno istima, pravilno je prvostepeni sud našao da se u radnjama optuženog stiču sva bitna obeležja krivičnog dela, teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije.

Ispitujući pobijanu presudu u delu odluke o kazni izrečenoj optuženom AA, a po žalbi optuženog, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud cenio sve okolnosti koje su relevantne u smislu člana 41. Osnovnog krivičnog zakona, pa je od otežavajućih okolnosti na strani optuženog cenio njegovu raniju osuđivanost iako je od poslednje presude prošlo 15 godina, i osude su brisane, imajući u vidu da je optuženi osuđivan i zbog krivičnog dela protiv bezbednosti javnog saobraćaja te da se radi o specijalnom povratniku, dok je od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog cenio priznanje izvršenog krivičnog dela, izraženo kajanje, činjenicu da je supruga optuženog bolesna, a sin i snaha nezaposleni, a da je sam optuženi invalid. Međutim, po nalaženju ovog suda, prvostepeni sud navedenim olakšavajućim okolnostima nije dao odgovarajući značaj, a pritom nije cenio okolnost da je smrt BB koji je ujak optuženom teško pala optuženom AA, a i da se porodica oštećenog sada pok. BB nije pridružila krivičnom gonjenju niti istakla imovinskopravni zahtev, pa je stoga Vrhovni sud preinačio pobijanu presudu u delu odluke o kazni, tako što je optuženog AA osudio na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci, koja kazna je srazmerna društvenoj opasnosti izvršenog krivičnog dela i nužna i dovoljna za ostvarenje zakonom predviđene svrhe (član 33. OKZ-a) kao i za postizanjem kako opšte tako i specijalne prevencije.

Pravilno je prvostepeni sud optuženom AA na osnovu člana 68. stav 1, 2. i 3. OKZ-a izrekao meru bezbednosti zabrane upravljanja motornim vozilom u trajanju od jedne godine, s tim da se vreme provedeno u zatvoru ne uračunava u vreme trajanja ove mere.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 391. stav 1. ZKP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Biljana Dragaš, s.r. Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpavka

lji